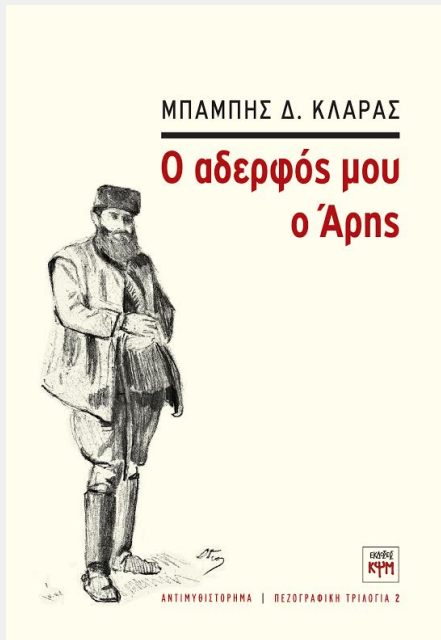

«Ένας Άρης Βελουχιώτης είχε γεννηθεί τη σημαδιακή εκείνη Κυριακή 7 Ιουνίου 1942 στη Δομνίστα που θα μείνει ιστορική»

Απόσπασμα από το βιβλίο «**Ο αδερφός μου ο Άρης**» του **Μπάμπη Κλάρα**, που δημοσίευσε το blog της οικογένειας Μπάμπη Κλάρα (δείτε το πολύ ενδιαφέρον ιστολόγιο της οικογένειας Κλάρα [εδώ](#), με φωτογραφίες, αποσπάσματα, πληροφορίες και υλικό)

Και ξαφνικά εκεί που δεν το περίμεναν, αναταράζεται ο τόπος και ο ντουναιάς:

□ «Μαύρ' είν' η νύχτα στα βουνά, στους κάμπους πέφτει χιόνι, στα έρημα στα σκοτεινά, ο Έλλην ξεσπαθώνει!...»

Αντρικές φωνές ήταν αυτές. Βαριές και τρανταχτές. Δεν αργεί να αντιβροντά το ξεροτόπι με τις πετριές που κατρακυλούν τσαρούχια και άρβυλα. Ώσπου, να 'ταν καμιά δεκαπενταριά παλικάρια, με τη σημαία μπροστά και τα όπλα στον ώμο, με βήμα στρατιωτικό, να προβαίνουν στ' ακροσύνορο και στο παράγγελμα του ομαδάρχη: Αλτ. Παραπόδα, να κάνουν την εμφάνιση τους στο χωριό. Δεν είχε ξαναδεί τον καιρό εκείνο τέτοιο πράγμα η Δομνίστα, το ορεινό χωριό της Ευρυτανίας. Θάμαξαν και οι Δομνιστιώτες.

□ Πέστε του Προέδρου και του παπά να 'ρθούνε κατά δώθε, τους παρακαλώ, λέει στους πρώτους χωριανούς που τον αντίκρισαν, με τρόπο μαλακό και τόνο φιλικό προσθέτοντας: Μη φοβάστε, ξένοι δεν είμαστε, δικοί σας είμαστε κι εμείς, όπως δικοί μας είσατε κι εσείς...

Ένας ξερακιανός, μάλλον κοντός, αλλά γεροδεμένος, καθώς φαινόταν, και ψημένος άντρας, ήτανε εκείνος που τους μιλούσε και τους κοιτούσε κατάματα με κάτι μάτια που πετούσαν φωτιές. Φτάνουν σε λίγο ο Πρόεδρος Χαράλαμπος Παπακωνσταντίνου, και ο παπάς του χωριού. Σκύβει εκείνος, φιλεί το χέρι του παπά κι υψώνοντας κεφάλι και κορμί, αυτοσυστήνεται:

□ Άρης Βελουχιώτης, ταγματάρχης του πυροβολικού. Μη σας φαίνεται παράξενο που δεν φορά τ' αστέρι μου, η περίπτωση το καλεί. Ήρθα με τη προφυλακή μου, αφήνοντας τριγύρω την υπόλοιπη δύναμη, να σας πω δυο λόγια για τον τόπο μας, για την μάνα μας Ελλάδα, για τον σκοπό μας. Με την άδεια σου Δέσποτα, είπε, κοιτώντας τον παπά, και τη δική σου Πρόεδρε, ας βαρέσει αν θέλετε η καμπάνα της εκκλησιάς, να συναχτούν οι χωριανοί να τους μιλήσω...

□ Μετά χαράς, παλικάρι μου, να βαρέσει, συμφώνησαν και οι δυο τους.

...

Τους ιστορεί, πως αυτοί που βλέπανε μπροστά τους δεν ήτανε μήτε ληστοφυγόδιοι, μήτε κατσιοκλέφτες μήτε και Τουρκοχρησταίοι που προδίνανε την πατρίδα και ρημάζανε τον κοσμάκη στο πλιάτσικο. Ήτανε στρατιώτες της Ελλάδας και του Λαού της. Ανήκαν στον **Ελληνικό Λαϊκό Απελευθερωτικό Στρατό, τον Ε.Λ.Α.Σ.**, όπως όλοι σε λίγο θα τον λένε και θα τον τραγουδούνε. Σκοπό του ένα μόνο έχει τάξει: να λευτερώσει την πατρίδα από τον ξένο ζυγό και να κάνει το λαό αφέντη του τόπου του.

Όσο μιλούσε, τόσο δυνάμωνε η φωνή του, που μόλις και μετά βίας ακουγότανε στην αρχή. Όλο και πιο ζεστή γινότανε η λαλιά του, όλο και πιο πυρωμένος ο λόγος του, φλόγιζε και τις καρδιές εκείνων που τον ακούγανε. Φούσκωναν τα στήθια των πιο νέων, υγραίνονταν τα μάτια των πιο ηλικιωμένων, σαν να κάτι να τους θύμιζαν. Ναι, αυτό ήταν, κάποια φωνή γνώριμη μέσα τους ακουγόταν να τους μιλεί, που σπίθισε ευθύς εξαρχής, μόλις αντιλάλησε ο αχός από κείνο τον θούριο που τραγουδούσαν και στους πολέμους του 1912- '13, - «Μαύρ' είν' η νύχτα στα βουνά...». Μη δα, μαύρη δεν είναι και τώρα; Έτσι λοιπόν, και τώρα «Ο Έλληνας ξεσπαθώνει» να ελευθερώσει πατρίδα και λαό, που ποδοπατούνε οι νικημένοι κοκορόφτεροι νικητές και ρημάζει τον τόπο η ξένη ακρίδα. Ως πότε πια, θα μένουν τα χέρια σταυρωμένα, μπρος στη σκλαβιά και τη θανή; Όχι, δεν γίνεται αυτό. Σα δίκιο να 'χει ο Καπετάνιος, καλά τα λόγια του και καρφώνονταν στις καρδιές και τις ψυχές τους...

Τα λόγια του είχαν βαθιά απήχηση. Τρία-τέσσερα παλικάρια προσχώρησαν στις γραμμές του ΕΛΑΣ κι αύξησαν έτσι τη δύναμη της Ανταρτομάδας σε δεκαεννιά άντρες. Το χωριό τάχτηκε με το μέρος της κι ανασύνταξε την Κοινότητα του. Τραπέζι για τα παλικάρια άρχισαν βιαστικά να ετοιμάζουν οι νοικοκυρές. Αρνήθηκαν οι αντάρτες, κι ας γουργούριζε μέσα τους η κοιλιά. Δεν έπρεπε, όπως του έδωσε με νόημα να καταλάβουν ο Άρης να τους πάρουν για λιμασμένους. Μας καρτερούν κι άλλα χωριά, έδωσε την εξήγηση ο Καπετάνιος, δε μας παίρνει ο καιρός. Ο καλός σας λόγος μας γέμισε την καρδιά. Με το ζόρι σχεδόν, σαν ήταν έτσι και δεν μπορούσαν να καθυστερήσουν τους φόρτωσαν κάνα-δυο τουρβάδια

με ψωμί και με τυρί. Τους γέμισαν και κάνα δυο παγούρια με τσίπουρο. Σπουδαίο φίλεμα δεν είναι, είπαν οι χωρικοί, χρειαζούμενο όμως είναι, Σταυραετοί μας. Καλή αντάμωση. Σταυραδέρφια αντιφώνησαν οι αντάρτες. Στην υγεία σας και στην λευτεριά όλων μας είπαν και οι δυο μαζί...

Ένας Άρης είχε τη μέρα εκείνη γεννηθεί στο άσημο ως τότε εκείνο ελληνικό χωριό. Με τ' όνομα του

καθαγιασμένο, όταν η χρεία το καλούσε από το αρχαίο Δωδεκάθεο του Όλυμπου και με πρόσβαση τη φύτρα του από το απάτητο Βελούχι του Εικοσιένα. Μήτε το 'να μήτε τ' άλλο είχε λαθέψει. Ο Παζαριώτης από τη Λαμία δεν είχε προδώσει μήτε τη καταγωγή του μήτε την ονομασία του. Γινόταν νέος ενσαρκωτής και ψυχωτής της πατρίδας και του λαού της, των καημών τους και των πόθων τους, σύμβολο και αλήθεια, θρύλος και πραγματικότητα. Έτσι μολόγησαν τα κατοπινά πράματα, έτσι και τώρα ακόμα τ' ανομολογούν.

Ένας Άρης Βελουχιώτης είχε γεννηθεί τη σημαδιακή εκείνη Κυριακή 7 Ιουνίου 1942 στη Δομνίστα που θα μείνει ιστορική. Από κει και πέρα όλο και θα ξαναγιεννιόταν μέσα στη φλόγα της αντιστασιακής και της ελευθερωτικής εποποιίας.

Μπάμπης Κλάρας
Ο αδερφός μου ο Άρης
Αντιμυθιστόρημα
Πεζογραφική Τριλογία - Βιβλίο 2

Οι εκδόσεις ΚΨΜ και
η οικογένεια Μπάμπη Κλάρα,
με σφομή την επέτειο
των 70 χρόνων από τον θάνατο
του Άρη Βελουχιώτη,
σας προσκαλούν στην παρουσίαση
της επανέκδοσης της πεζογραφικής τριλογίας
του Μπάμπη Κλάρα

Το παραμύθι ενός λαού που δεν είναι παραμύθι
ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Ο αδερφός μου ο Άρης
ΑΝΤΙΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Η περιπέτεια ενός ανθρώπου του 20ού αιώνα
ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΙΚΗ ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ

την Δευτέρα 15 Ιουνίου,
στις 20:00, στο Polis Art Cafe,
Πεσματζόγλου 5 & Σταδίου
(Στοά του Βιβλίου).

ISBN: 978- 618-5156-03-9
Χαρτόδετο, σχήμα 14*20,5 cm
Σελίδες: 504
Λιανική Τιμή: 18,00 ευρώ

Η πιο πλήρης βιογραφία του Άρη Βελουχιώτη από τον αδερφό και σύντροφό του

Γεννήθηκε ημέρα πανηγυριού στη Λαμία και του έδωσαν το παρατσούκλι «Παζαριώτης». Αστικής καταγωγής. Αρνητής της οικογενειακής περιουσίας και ιδιοκτησίας.

Γεωπόνος, δίπλα στους Μικρασιάτες πρόσφυγες. Μαζί, να καλλιεργήσουν τη γη για την επιβίωση.

Κομμάτι και ταυτόχρονα πρωτοπόρος της πολιτικής γενιάς του. Επαναστάτης.

Στην εργατική Πρωτομαγιά του 1924 με την ομάδα του απελευθερώνει όσους συνελάμβανε η χωροφυλακή κατά τη διάρκεια των κινητοποιήσεων της Αθήνας. Καλπάζει, 1926. Αντιφωνάζει, βρίζει και δεν υποκύπτει στον εκφοβισμό των βασανιστών. Έγνοια του το ηθικό των συγκρατουμένων του.

Πίστη στο Κόμμα και περιφρούρησή του. Αναλαμβάνει να το ξεκαθαρίσει από τους ανθρώπους της Ασφάλειας.

Υπηρέτης του Λαού και Αρχικαπετάνιος του.

Συναγωνιστής της Αντίστασης και φρουρός της Ελεύθερης Ελλάδας. Στη συντροφιά του ανταμώνουν ο «Καραϊσκάκης» με τον «Περικλή», ο «Υψηλάντης» με τον «Ερμή», ο «Καβαλάρης» και ο «Δημητρός». Ο «Πελοπίδας» με τον «Κουρσάρο», το άλογο του.

Ο θάνατος;

Δίπλα στην τραγικότητα και στην απώλεια, άπιαστος.

Άταφος.

Και από τότε ο λαός και η νεολαία τον αναζητούν στους δρόμους του Αγώνα.

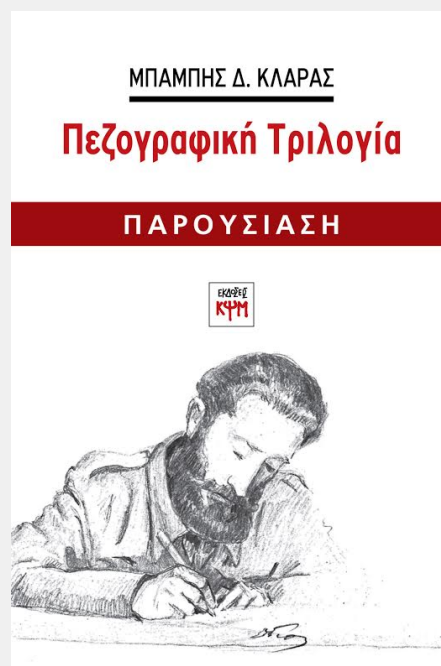
Από την πένα του αδερφού και συντρόφου του, ο Άρης, ο Θανάσης, ξαναπαίρνει στη ζωή μας.

Κασετίνα-box με 4 βιβλία

Σχήμα: 14,5*20,5*7 cm

ISBN: 978-618-5156-05-3

Λιανική τιμή: 40,00 ευρώ

Κυκλοφορεί η Πεζογραφική Τριλογία του Μπάμπη Δ. Κλάρα

Στις 16 Ιουνίου 2015 συμπληρώνονται 70 χρόνια από τον θάνατο του Άρη Βελουχιώτη.

Ως σεμνή συμβολή και ελάχιστη πράξη τιμής, οι εκδόσεις **ΚΨΜ** επανεκδίδουν τα έργα του Μπάμπη Κλάρα, αδερφού και συντρόφου τού Άρη Βελουχιώτη, ή κατά κόσμο Θανάση Κλάρα.

Έργα που ζωντανεύουν τις συνθήκες, αποτυπώνουν τις σκέψεις και την εποχή του μεγάλου απελευθερωτικού πολέμου, τις μικρές ιστορίες του λαού και των ανθρώπων που τελικά γίνονται η «μεγάλη» ιστορία.

Μεγάλη είναι η προσφορά του Μπάμπη Κλάρα ώστε να μείνουν ζωντανές οι μνήμες, οι ιστορίες, οι συνθήκες, η εποχή της αντίστασης του λαού μας. Η τριλογία αυτή και όλα τα έργα του Μπάμπη Κλάρα

είναι ένα κομμάτι της κληρονομιάς του Άρη και των αγώνων αυτού του τόπου. Είναι ένα πολύτιμο έργο, γραμμένο από έναν σπουδαίο άνθρωπο και αγωνιστή.

Τρία -συν ένα- βιβλία γεμάτα ιστορίες του λαού μας γραμμένες στον πολυτάραχο 20ο αιώνα. Φιλοσοφικές ανιχνεύσεις, διηγήματα, βιογραφήματα, αναζητήσεις και στοχασμοί. Από την Αντίσταση στη μεταπολεμική επιβίωση και δημιουργία.

Στην επετειακή συλλεκτική κασετίνα της Πεζογραφικής Τριλογίας περιέχονται τα βιβλία:

- 1. Το παραμύθι ενός λαού που δεν είναι παραμύθι**
- 2. Ο αδερφός μου ο Άρης**
- 3. Η περιπέτεια ενός ανθρώπου του 20ου αιώνα**

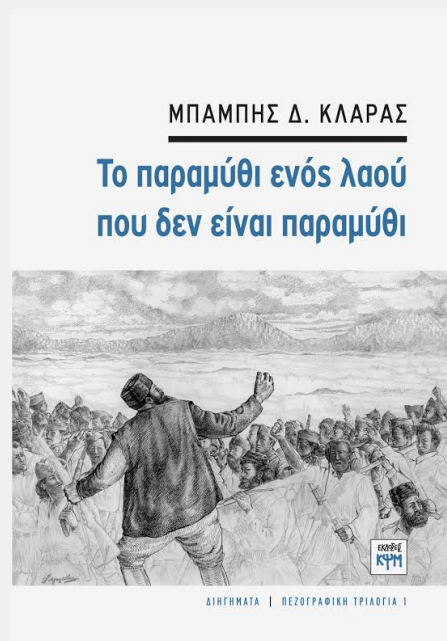
Τα βιβλία θα κυκλοφορήσουν στα βιβλιοπωλεία τόσο αυτόνομα το καθένα, όσο και σε συλλεκτική κασετίνα που θα περιέχει τα 3 βιβλία συν ένα ακόμα βιβλίο του Μπάμπη Κλάρα με τίτλο **“Το πιστεύω ενός απλού ανθρώπου”**

Μπάμπης Κλάρας

Το παραμύθι ενός λαού που δεν είναι παραμύθι

Διηγήματα

Πεζογραφική Τριλογία - Βιβλίο 1

ISBN: 978- 618-5156-02-2

Χαρτόδετο, σχήμα 14*20,5 cm

Σελίδες: 232

Λιανική Τιμή: 13,00 ευρώ

Η ιστορική διαδρομή του λαού μας σαν παραμύθι και διήγημα Ένας Λαός.

Ένας λαός που παλεύει να είναι αφέντης στον τόπο του.

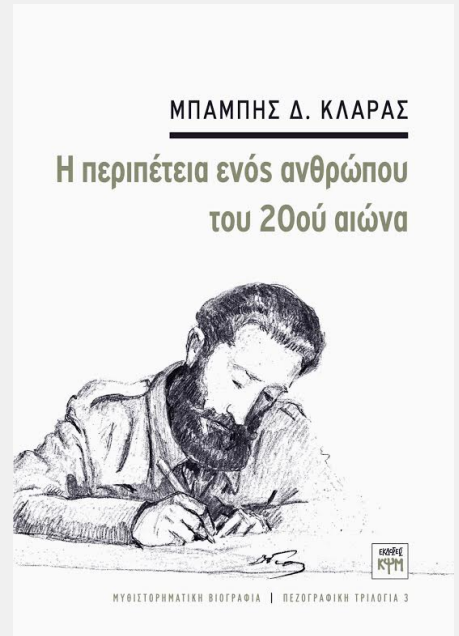
Η διαδρομή του σαν παραμύθι.

Το παραμύθι της πραγματικότητας.

Μικρές, καθημερινές, ατομικές ιστορίες που καθρεφτίζουν τους αγώνες του για προκοπή, γεμάτες λύπες αλλά και πολλές χαρές • που ένα κοινό τούς συνδέει όλους: Η θέληση για ζωή.

Πρόκληση και πρόσκληση για το σήμερα.
Πατώντας στην κληρονομιά τους, αντλούμε τη δύναμη και εμείς,
για την πορεία μας στο μέλλον.

Μπάμπης Κλάρας
Η περιπέτεια ενός ανθρώπου του 20ού αιώνα
Μυθιστορηματική Βιογραφία
Πεζογραφική Τριλογία - Βιβλίο 3

ISBN: 978- 618-5156-04-6
Χαρτόδετο, σχήμα 14*20,5 cm
Σελίδες: 440
Λιανική Τιμή: 16,00 ευρώ

Η αυτοβιογραφία του Μπάμπη Κλάρα των γραμμάτων, της πολιτικής και της δημοσιογραφίας

Ένας άνθρωπος του 20ού αιώνα. Ένας αιώνας.
Θυελλώδης και ανατρεπτικός. Αρωγός, αλλά και εχθρός.
Πρόοδοι, αλλά και πιασμοί.
Θυσίες πολλές, κόστος μεγάλο, ποτέ όμως μάταιες.
Αγκυλώσεις, αλλά και ανατάσεις.
Ο 20ός αιώνας η ζωή του, από τα χαράματα ως το γέριμα.

Ο Μπάμπης Κλάρας.
Των γραμμάτων, της πολιτικής και της δημοσιογραφίας.
Από την προπολεμική Λαμία στις σπουδές και στην κοινωνική δράση.
Από τις κομματικές απογοητεύσεις στις φιλοσοφικές ανιχνεύσεις.
Από την Αντίσταση στη μεταπολεμική επιβίωση και δημιουργία.
Αδερφός και σύντροφος του Άρη.
Μαζί από μικροί, αλλά μαζί και μετά τον άδικο χαμό.
Με αταλάντευτη προσήλωση στην υπεράσπιση της μνήμης του.
Χαράζοντας και τη δική του πορεία, σεμνά, ανεξάρτητα, με αίσθημα προσφοράς και συγκαταβατικότητας,
επίμονα στα διαχρονικά ιδεώδη.

Από τον Μπάμπη κρατάμε αυτό τον 20ό αιώνα στα χέρια μας.
Στήριγμα και παράδειγμα για τον καινούργιο αιώνα που ζούμε.

Σκοπός πάντα μια καλύτερη ζωή - η ίδια η ζωή που σπρώχνει.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ

Μπάμπης Κλάρας

Ο Άρης συνομιλεί με αντάρτες. Δίπλα του (πρώτος από αριστερά) ο αδελφός του Μπάμπης Κλάρας.

Ο Μπάμπης Κλάρας ως πολεμικός ανταρτοκίτης (στο κέντρο με το δίκωχο) με μαυροσκουφίδες του ΕΛAΣ.

10 ΧΡΟΝΙΑ

klarasfamily.wordpress.com
www.kapsimi.gr

Γεννήθηκε 30 Απρίλη του 1910. Μεγάλο Σάββατο. Ήταν το τελευταίο παιδί του Δημήτρη και της Αγγλαίας Κλάρα, μετά τον Περικλή, τη Λιλή και τον Θανάση.

Το 1926 μπαίνει στη Νομική Αθηνών, από την οποία αποφοιτά το 1930.

Από τα χρόνια του γυμνασίου παρακολουθεί τις νέες επαναστατικές ιδέες και στρατεύεται σ' αυτές, ενώ προσπαθεί να απαντήσει στις προκλήσεις της εποχής εντασσόμενος στο ΚΚΕ. Διαγράφεται με παράλογο τρόπο το 1932. Συλλαμβάνεται και φυλακίζεται με το ιδιώνυμο.

Στην περίοδο της Κατοχής εντάσσεται στο ΕΑΜ και συμμετέχει ενεργά στην Εθνική Αντίσταση από διάφορα πόστα.

Η δημοσιογραφική του πορεία ξεκινά προπολεμικά και κορυφώνεται μεταπολεμικά, αναδεικνύοντας τη Βραδυνή, της οποίας είχε τη διεύθυνση, σε κύριο αντιδικτατορικό φύλλο την περίοδο της Χούντας, ενώ παράλληλα της προσέδωσε και λογοτεχνική διάσταση.

Παντρεύτηκε την Ευγενία Λυσάνδρου από το Ναύπλιο, πτυχιούχο πολιτικό μηχανικό του Μικρού Πολυτεχνείου, εξίσου υψηλού μορφωτικού επιπέδου. Απέκτησε τρεις κόρες και έξι εγγόνες.

Το έργο του είναι μεγάλο και ποικίλο: Μελέτες, φιλοσοφία, πεζογραφήματα, ποίηση, ιστοριογραφία.

Πέθανε στις 19 Δεκέμβρη του 1986.

Χαρακτηρίστηκε αγωνιστής της ζωής και του στοχασμού, ευαίσθητος, επιεικής, ο οποίος άφησε παρακαταθήκη ήθους και ιδεώδους στην οικογένειά του και στην κοινωνία.

(Όλο το υλικό της ανάρτησης προέρχεται από τις εκδόσεις ΚΨΜ, τις οποίες και ευχαριστούμε)